

Альбом

Siostra Jana Bartkiewicza mińska obec. w Gliwicach
Barbara Bartkiewicz po Komuni św. obecnie Markiewicz
15 maja 1960 r.

Kapral Jan Bartkiewicz

17 p p w Rzeszowie r. 1939

ORKIESTRA.

Zespół jazzowy Orkiestry 17 Pułku Piechoty w Rzeszowie w roku 1932 .

Od lewej strony : plutonowy Zygmunt Jeger / skrzypce /
plutonowy Józef Kwiatkowski / trąba /
kapral Izek Reizfeld / skrzypce /
kapral perkusista ? służby czynnej .
sierżant Rejmund Faber / skrzypce I /
kapral Emil Klee / bandzio tenorowe /
plutonowy Stefan Kieler / klarnet, saxofon alt /
kapral Stanisław Wróbel / puzon /
plutonowy Ludwik Luta / akordeon - fortepian /

wyżej wymienieni to moi nauczyciele instruktorzy
u których pobierałem lekcje nauki gry na instrumentach
t.j. na sześciu instrumentach; jak saxofonie, klarnetach
-cie skrzypcach, akordeonie. gitarze / fortepianie /
potem na organach i gitarze

Jan Bartkiewicz Rzeszów ul. Kwietniowa 17 maj 1932 r.

Zespół muzyczny uczni z Grzęski k/Przeworska
szkolony przez Nauczyciela muzyki Jana
Bartkiewicza z Jarosławia w roku 1981-1982.

Uczniowie : Agata Mucha akordeon, Marzena Stopa
akordeon ,Alicja Łojko Skrzypce, Wacław Dąbka
saksofon tenor, Witold Dąbka trąba B. Stanisław
Lasko-akordeon solista. Stanisław Wołowicz perkusja
wnuczka Kierow. Koło Gospodyń w Grzędzie pani Kruk
Marii. Grzędzie dnia 30 maja 1982 r.

Andrej i Witold na spaceru

Zoira Weronika m. synek
Andrej z rodziną Zorembów
i Bellej. w Połoni k/Niebyłca

Siostra Weroni Gienia z koleżankami
w Kudowie Zdr.

szwagier Józef Zaremba brat Weroni

Weronia i Janek
z małym Andrzejem

Stanisław Ruśkiewicz
Piotrków dnia 5 maja 1939r.
siostra Jana Bartłomiejowa
z Piotrkowa Tyskiego

Pani Weronika
Zarembianka

Rodzina Bartkiewiczów Weroni i Jana
wraz z synkami Andrzejem i Włodzisławem (Witkiem)

rok 1932 w Rzeszowie

Zespół jazzowy 17 pp Od str. lewej: plut. Jęger Zygmunt skrzypce
plut. Józef Książkowski - trąba, kpr. Jan Reizfeld - skrzypce, perkusista
kpr. St. Czynnaj, sierż. Reimunt Faber - skrzypce, kpr. Emil Klee
bandzista tenorowe, plut. Stefan Kielar - klarnet, sax. alt, kpr. Stanisław Wróbel
puzon, plut. Ludwik Lutań akordeon, pianino.

Orkiestra wojskowa 18 KPP

w Wałowiec

Tamburmajor ork. st. sierz. Stopa Władysław
Kapelmistrz st. sierżant Paoluk

Babcia Weronia i wnuczka
Imionka córka Andrzeja

Babcia z Imionką Borkiewicz wnuczka

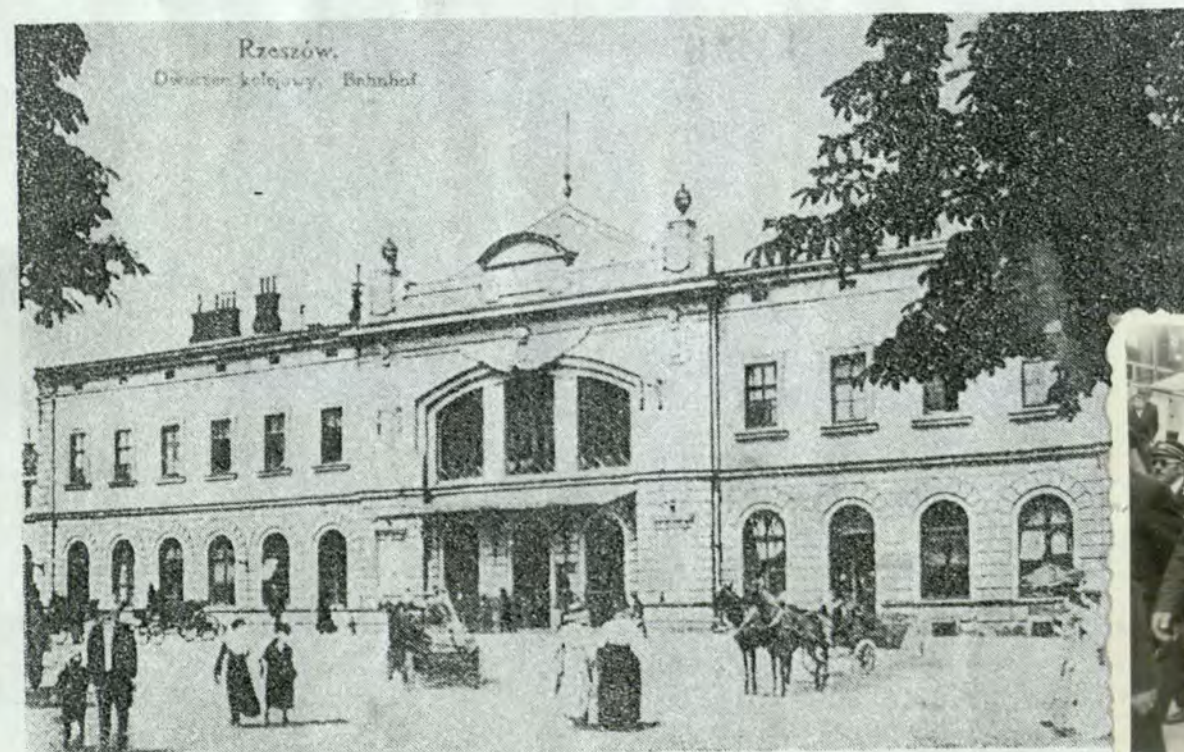
Kuzynka Paulys Krysta i Weronia Borkiewicz
z mężem Janem

Brat i szwagier Łaremba Zygmunt.

Pociąg Andrzej, Borkiewicz Jan
Strzypek Tadeusz, Czech Bronisław
Bandosz
Bogdan
Rok 1939
Sierpień
Rakiszowa
K/Ławica

Rzeszowski dworzec kolejowy na pocztówkach z lat dwudziestych naszego stulecia.
Repr. M. Międlar — KAW

Pochód I-320-Majowy
Kolejarze stacji PKP
w Jarosławiu r. 1965

Janek Bartkiewicz saksofonista
r. 1942

←
Weronia Bartkiewicz
z domu Ławemba
z Kolerianką
w Półmni.

Kapelmistrz Orkiestry Dstej
Kopalni Głwice r. 1962

(Menażerem)

Siostra Helena Bury z Kolerianką

Weronia i Janek
w pijalni w Kłobowie Łobojan

Iskr. Uzd. Zygmunta Les
Orkiestra PKP w Rzeszowie
 na placu Eryksta
 obok Domu Kolejarza
rok 1972

Od sk. lewej: Czesław Czerepak, Michał Malik, Edward Kuoka, Kogut, Mieczysław Robak, Ródlas
 Zygmunta Les Iskr. Uzd. Kol. i Prez. Iskr. Kapelm. Ork. Jan Bartkiewicz, Nikolaj Stanis
 Karim Sikora, Edward Przyvara, Mikolaj Stanko, Władysław Sobczyk, Tadeusz Jaskólski, Karim Lenczner
 Jan Bawor, Antoni Bielecki, Aleksander Pokryoka, Tadeusz Wójcieszko, Karimiewicz, Tomasz Spirała
 Tchor, Karim Telichowski, Jakub Treizner, Stanisław Niemiec, Ludwik Kotliniski.

Na wprasach w Stronie Śląskim
Ja z żoną Weronią Barbkiewicz z domu Łaremba.

Żona Zygmunt akordeon i fortepian
Barbkiewicz Jan klarnet - saxofon Alt. 45
w Restauracji „Młotopol” w Katowicach
r. 1945-1946

Na wczasach w Krynicy Żarojcu

Żona w tow. kuracjuszek w Zakopanem
w sanatorium „Salamandra”

Orkiestra 26 p.p. w Jarosławiu

w roku 1956.

Józef Kryński .

Kapelmistrz Orkiestry por. Jan Bartkiewicz , Tambourmajor Ork. Sierżant

Józef Kryński .

Jan Bartkiewicz po promocji r. 1951
z rodziną z. Weronią i z synami

plutonowy Jan
Bartkiewicz r. 1949

siostra pocienna Bronia Włoch z domu

Ojciec mój Józef Bartkiewicz

Żona Weronia, ja
i matka zony Magdalena
Zaremba z naszym
synkiem Andrzejem

Kuzynka Zaremba, Andrzej B., ciotka z Francji

Moskal
z młodym
Jerzykiem

Stasio

Obsada personalna

Orkiestry 17 pp w Rzeszowie

Kapelmistrz por. Franciszek

Stomowicz, Tambour major ork.

st. sierż. Jan Wisz, Flety plut (obój) Władysław Miliński

st. sierż. Reymont Faber, obój kapr. Zygmunt Bałanda

Obój II elew Włodzisław Bester, Klar. Es plut. Zygmunt Jeger

Fagot kapr. Mieczysław Wojtun

1 klar. plut. Szczeciński Wacław, 1 klar. plut. Stefan Kielar

1 Klar. kapr. Czesław Czerepak

1 Klar. plut. Józef Mitka

2 klar. kapr. Eugeniusz Szczeciński

2 " kapr. Andrzej Steczkowski

2 " elew Mieczysław Lesi

2 " elew Jan Bartkiewicz

2 klar. Tadeusz Głosko

3 - " Andrzej Pociąg

3 - " Franciszek Dec

3 - " Tadeusz Strzpek

1 Kornet plut. Ludwik Dutak

1 " kapr. Franciszek

Trefnar, plut. Józef Kwiatkowski

2 kornet Andrzej Włoszczyk, sierż. Adolf Faber

2 - " elew Józef Mica, elew Edward Uryniak

1 Trąba B kapr. Jan Andrzejewski, kapr. Marcin Pasierb, elew Józef

Trąba Es elew Władysław Ziomek, elew Machnica

Tenor 1 sierż. Franciszek Mateja, elew Jan Walaszek, sierż. Alojzy Urban elew Stefan Perdekusz

Tenor 2 elew Władysław Wojtun, Bariton Alojzy Łazorek Tenor Jan Jaworski

Róg 1 kapr. Andrzej Kędziorski, elew Karimierz Szodowski

Róg 2 sierż. Roman Dutak, Róg 3 elew Roman Sorys

Róg 3 kapr. Otto Podwójek, Puzony sierż. Eugeniusz Wróblewski, Ryszard Grzebe, sierż. Walenty Karzior

elew Karimierz Guz, Bas I plut. Ferdynant

Bieniarz, elew Jan Piętonka, elew Tadeusz

Pasternak, elew Antoni Rosak, elew Erik Mrukowa

Bas II plut. Wincenty Osypka, plut. Stanisław

Malec. Trąba B kapr. Florian Popek (puzon)

Dziśy beben sierż. Józef Grodecki

Talce, Lira flety perkusja do koncertu

Kapri. Emil Klee, m. beben i obój

Władysław Rusinek, elew Bogdan

Bandosz (akordeon)

R O K 1937.

ORKIESTRA WOJSKOWA

17 pułku piechoty w Rzeszowie

podczas próby na dziedzińcu koszar.

przy ul. gen. Langiewicza w Rzeszowie.

Jan i Helena w r. 1924
Bartkiewiczowie

Janek Bartkiewicz po I-szej Komunii
w roku 1927 w Rzeszowie

24.10.1943r. młoda para
w drodze po ślubie

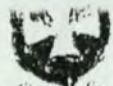
Druchny i Drobnowie wesela

młoda para w drodze do ślubu

1) rzędy

OFICEROWIE SZTABU I PODOFICEROWIE ZAWODOWI ORKIESTRY 17 PUŁKU PIECHOTY W RZESZOWIE
21. PAŹDZIERNIK 1927 rOK.

Sierżant Jan Ekert
- " - Jan Wisz
Kapelmistrz orkiestry
podpułkownik Słomowski
Franciszek

Kapitan major Ork.
St. sierżant Józef
Derzgowski.

2) rząd

Plutonowy Stanisław
Malec

Plutonowy Józef
Kwiatkowski

Plutonowy Wacław
Szczeciński.

Plutonowy Rejmund
Faber.

Plutonowy Franciszek
Mateja

Plutonowy Wincenty
Isypta

3) rząd od lewej str.
Plutonowy Zygmunt

Jeger

Plutonowy Alojzy
Baranek

Plutonowy Józef
Młitka

Plutonowy Władysław
Miliński.

Kapral Marcin
Pasierb.

Fuga na życie całe...

Jan BARTKIEWICZ jest znanym na Rzeszowszczyźnie muzykiem. Ongiś był kapelmistrzem orkiestr wojskowych, a potem górniczej i kolejarskiej, kierownikiem wielu zespołów muzycznych. Od pięciu lat na emeryturze. Zastąpiłem go w mieszkaniu przeglądającego nuty.

— Ojciec był muzykiem w orkiestrze — opowiada — 40 pułku piechoty w armii austro-węgierskiej. W 1917 roku przygrywał żołnierzom idącym do boju pod Piave, potem jako sanitariusz zbierał rannych na polu bitwy. Zamilowanie do muzyki wojskowej musiałem odziedziczyć po nim. Mieszkaliśmy w Rzeszowie blisko koszar i gdy ulicą maszerowała kolumna 17 pułku piechoty im. króla Jana III Sobieskiego, poprzedzana orkiestra, nieraz biegłem za nią. Mając 14 lat zostałem elewem tej orkiestry. Tam nauczyłem się grać na różnych instrumentach. Na wojnę poszedłem nie jako muzyk, lecz jako dowódca drużyny strzeleckiej. Chciałem walczyć z karabinem w rękę. Walczyliśmy koło Zakliczyna nad Dunajcem, potem koło Birczy, gdzie poległ nasz dowódca płk Beniamin Kotarba, następnie w rejonie Sądowej Wiszni, gdzie daliśmy Niemcom łupnia. Rychło jednak ściągnęli posiłki, okrążyli nas i wzięli do niewoli. Lecz gdy transport jeńców stanął na moment pod semaforem przed Rzeszowem, uciekłem wraz z kilkoma kolegami.

Okupację spędził w Rzeszowie oczywiście. Postanowił wzorem ojca pójść do pracy na kolei. Przyjęto go do parowozowni. Wkrótce zawiązał wraz z kolegami organizację konspiracyjną, podległą Komendzie Obwodu AK. Dokonywali akcji sabotażowych, utrudniając hitlerowcom dostawy na front wschodni. Nieraz wystarczyło wymienić nalepki z adresem przeznaczenia transportu i odjeżdżał on w kierunku... przeciwnym. Ale pewnego razu konfident gestapo złożył donos. Zauważył go, podczas wymontowywania międzia-

nych rurek z parowozu. Ukrywał się więc młody muzyk aż do wyzwolenia Rzeszowa. Potem wstąpił do Milicji Obywatelskiej i brał udział w walkach z bandami UPA koło Leska i Radymna.

Ciągnęło go jednak do muzykowania. I tak znowu znalazł się za bramą koszar wojskowych w Rzeszowie. Stamtąd zaś skierowano go do organizującego się właśnie Zespołu Pieśni i Tańca V Okręgu Wojskowego w Krakowie, gdzie grał pod batutą słynnego Leopolda Kozłowskiego. Ale w zespole niedługo zagrzebał miejsca. Powołano go do Oficerskiej Szkoły Kapelmistrzów w Rembertowie, po ukończeniu której sprawował funkcję kapelmistrza orkiestr wojskowych w Przemyślu i Jarosławiu.

Największy sukces w karierze? — pytam.

— Już w cywilu miałem dwa znaczące sukcesy. Kierowany przeze mnie zespół muzyczny ociemniałych zdobył III miejsce na ogólnopolskim festiwalu zespołów muzycznych niewidomych w Nowej Hucie, zaś w 1979 roku moja orkiestra kolejarska z Rzeszowa uzyskała IV miejsce na krajowym festiwalu orkiestr dętych w Opolu.

— Prawdziwy kapelmistrz nigdy nie składa buławy — mówię.

J. Bartkiewicz: — I mnie wciąż ciągnę do muzyki wojskowej. Mam ją we krwi. Prowadziłem zespół muzyczny „Kombatant”, specjalizujący się w repertuarze z festiwali kołobrzeskich. Zespół występował na różnych imprezach kombatanckich w Rzeszowie i okolicy. Potem kierowałem zespołem instrumentalnym „Białe Orły”, złożonym z chłopców

mieszkających w pobliżu, czyli przy ulicy Paderewskiego. Nauczyłem ich grać utwory o tematyce patriotycznej, związane z wojskiem.

Stąd nazwa zespołu, nad którym objął patronat Regionalny Związek Spółdzielczości Inwalidzkiej, który dał im lokal na próby. Na ogólnopolskim przeglądzie w Lublinie zajęli czołową lokatę.

Czy wojskowy repertuar daje satysfakcję?

— Uważam, że jest to bardzo piękna muzyka zarówno klasyczna, jak współczesna. Te utwory rozbudzają patriotyzm. Przekonałem się, że działają na wyobraźnię młodzieży. Chłopcy, których uczyłem tych melodii, z wielką chęcią, ba, pasją ćwiczyli, znajdowali przyjemność w graniu. Nawet muzyka nowoczesna nie porywała ich tak, jak właśnie pieśni żołnierskie i partyzanckie. Dlatego mam apel do kompozytorów: piszcie więcej takich właśnie utworów.

Sam też próbuje komponować:

— Zapisywałem melodie ludowe mojego regionu. Nazywano mnie nawet „Kolbergiem Rzeszowszczyzny”. Na kanwie tych melodii próbuję komponować. Wiele z zapisywanych melodii, zupełnie nieznanymi etnografom i muzykologom, ma specyficzny, jakby marszowy rytm, zwłaszcza w regionie lasowiackim, na terenie dawnej Puszczy Sandomierskiej. Stamtąd rekrutowali się żołnierze piechoty łanowej. Istnieje nawet hipoteza wysunięta przez nieżyjącego już docenta Franciszka Kotulę, że strój lasowiacki wywodzi się z dawnego umundurowania tej piechoty. Może więc kiedyś uda się stworzyć utwór muzyczny nawiązujący do dawnych melodii lasowiackich, który mogłyby grać orkiestry wojskowe...

Ryszard DZIESZYŃSKI

ŻOŁNIERZ
WOLNOŚCI

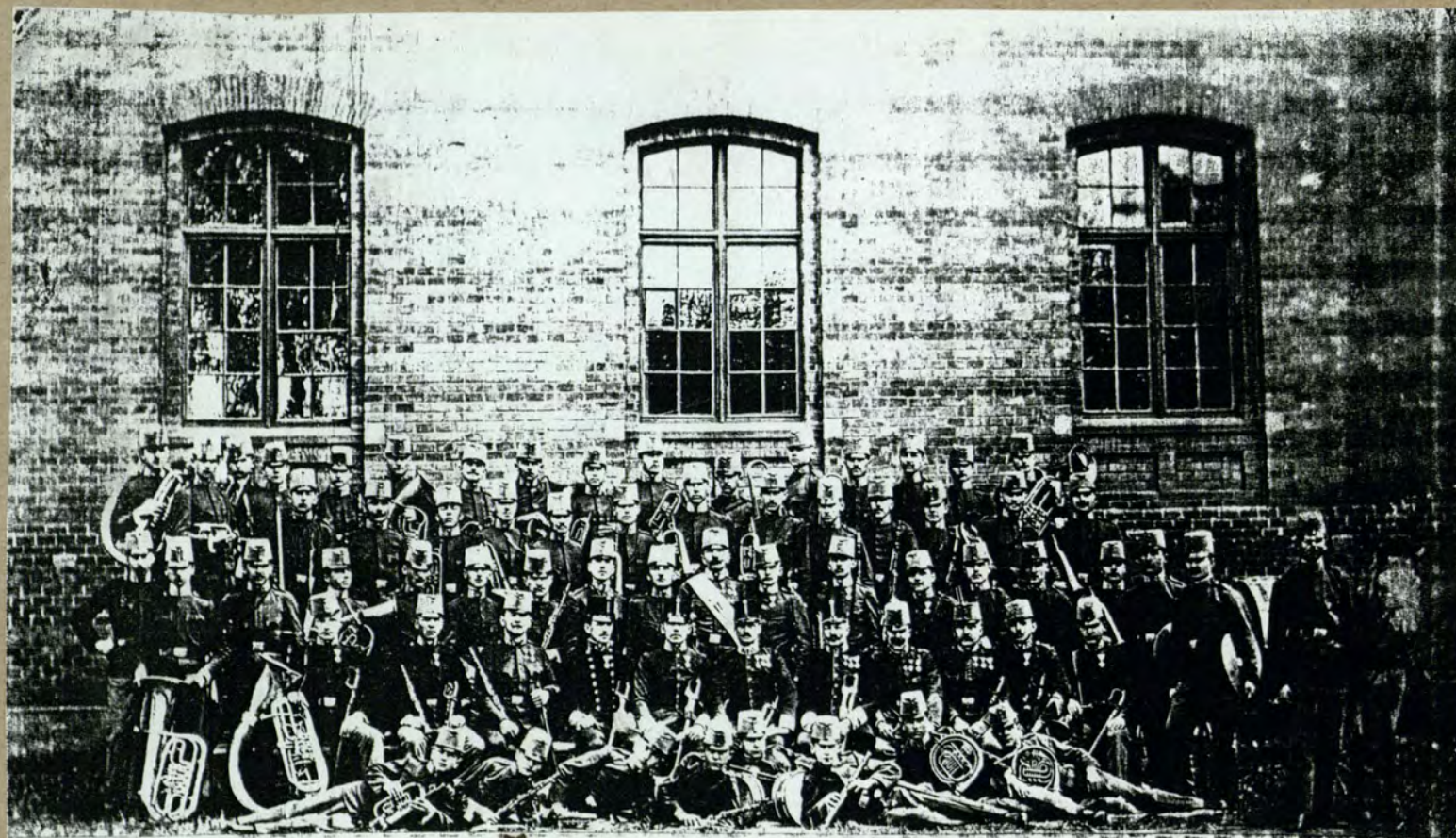
Jan Bartkiewicz
z Rzeszowa.

Weronika Zarembianka panna
z Połomi K- Rzeszowa r. 1943

Weronia ze swoją mamą Magdaleną Zaremb.

Orchester

40 Regiment Infanteryi

W RZESZOWIE rok 1912.

Szale Klimek
perkusja
Piotek Jan
gitara

zdjęcie ślubne Janie Bartkiewicz z Weroniką Łarembą

Weronika Łarembówna
— 1 —
Jan Bartkiewicz

praca mamy przy maszynie
pło szycia.

mają zaszczyt zaprosić na swój ślub,
który odbędzie się, w niedzielę, dnia
24. X. 1943, o godz. 12-tj w południe,
w kościele parafialnym w Potomyji.

Przed rozpoczęciem pochodu 1-sza Majowego
wymarzu z Orkiestry Szkoły Budowlanej
w Jarosławiu z panem Tręmiak

Kapelmistrz Jan Bortkiewicz
przed Orkiestry Ditz Szkoły Budowlanej
w Jarosławiu z burawą jako Tambourmajor

Babcia m. Jwonka i jej tato Andrzej Bartkiewicz

Józef Bartkiewicz ojciec Janka Bartkiewicza

Andrzej Bartkiewicz w Milanówku

Janki
i Wera
w domu
Józki
Huligowskiej
w Poloni

Zespół Jazzowy Orkiestry 17 pp. od lewej str.

Od lewej str
Kazimierz
Grech.
Stanisław
Kulpiński
Tadeusz
Yaskolski

rok 1933

plut. Zygmunt
Jeger
plut. Józef
Kwiatkowski.
kpr. Izak Reizwe
- lt.
kpr. sk. czynnej
siat. Reimund
Faber.....
kpr. Emil Klee.
plut. Stefan
Kieler. ●
kpr. Stanisław
Wróbel
plut. Ludwik
Lutek

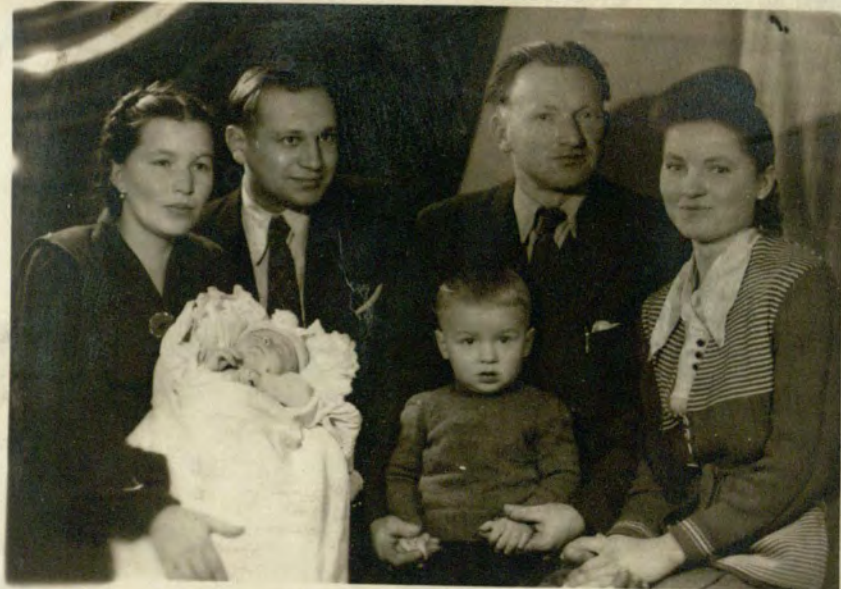
1 OK 1932

W Rzeszowie

Orkiestra Domu Kultury w Kolbuszowej. Prowadzi Dyrygent

Walenty Kązior . Wymarsz Orkiestry na Paradę 1-sze Majową. w roku 1972

Żona Weronia z synkami Andrzejem i m. Witoldem ja szwagier
i Józka i siostra żony Józka

Żona Weronia
z młodym Andrzejkiem
u babci w Łodzi

Ja z żoną Weronią
przed pijalnią
w Kudowie Zdroju.

Andrzej i Witold (Witek) na koniku w Jarosławiu
obok ratusza.

Ja i Weronia
w gospodarczo
Józka
Haligowskiej

PARADA V Festiwalu Polonijnych Zespołów Folklorystycznych
w Rzeszowie.

Orkiestra kolejowa w Rzeszowie

ma najstarszą metrykę w naszym województwie. Założona w 1917 roku Mieszkańcy Rzeszowa darzą sympatią muzyków-kolejarzy. Rokrocznie zespół bierze udział w imprezach „Solińskie Lato”. W eliminacjach zdobył trzecie miejsce wśród 10 najlepszych orkiestr dętych z województwa. W orkiestrze występuje solista Stanisław Krata pracownik Lokomotywni. Śpiewa on pieśni w opracowaniu dyrygenta orkiestry, Jana Bartkiewicza. Kapelmistrz wymieniony wprowadził tą orkiestrę do ścisłej czołówki w kraju w Opolu w roku 1979 zajmując czwarte miejsce wśród 15 najlepszych orkiestr Polski. Na zdjęciu orkiestrę kolejową prowadzi tambourmajor Bożena Beer w towarzystwie dyrygenta Jana Bartkiewicza.

mgr Ryszard Dzieszynski
Redaktor - publicysta z Krakowa.

Weronia i Janek
Bartkiewiczowie
w ogrodzie rodziców
Zarembów w Połoni

Gliniec marzec 1965

Basia Bartkiewicz

Janusz Bury po I-szej Komunii.

Żona Bartkiewicz po I-szej Komunii, Aleksandra

Andrzej i Witold (Witek)
z Reksem w Jarosławiu
rok 1960

Żona z koleżankami w Sanatorium wojskowym w Zakopanym.

miulcie
- wierz
z Gliwic
s/ Basi B.

Żona Weronika Bartkiewicz
z koleżanką na Kuracji
w Zakopanym 1955

Zespół muzyczny jazzowy
w restauracji "Erika" w r. 1942
Wiśniewski Jasin - skrzypce^{z Trzcianny} (cygan)
Rzucidło Józef - fortepian - akordeon
Dziedzie Władysław - sax alt - violonczela
Barthkiewicz Jan - sax, tenor klarnet B
skrzypce obligat.
Musiał Wincenty perkusja.

od dołu str. lewej

Mielnicki Władysław - flet Wróbel St. Klara Es)
Barthkiewicz Jan klarnet B, Otocki Piotr, tam-
bour major, klarnet II B z-ca kom. por. Lebede Antoni
Kom. kpt. Komorowski dyrygent ork. por. Kwiatkowski
Józef. Pele Jan klarnet BI. — Faber Adolf, trąba B
Emil, Klee flet - talerze, Kret Henryk tenor I
Głogowski Karimierz Róg I Kothnicki Ludwik Róg.
Kogut Stanisław - tenor B. Kogut — baryton
Sopczyk Władysław Kornet I Ciojor Jan Kornet I
Uryniek Edward Kornet II perkusista —
Szpił Michał bas I Spira Edward bas tuba
Kogut — bas tuba, Lip Jan bas tuba

ORKIESTRA STRAŻY POŻARNEJ W RZESZOWIE rok 1946.

Zespół jazzowy z Jarosławia w Radawie 1965 r.

Od lewej : Tadeusz Jarema, ^{kontrabas} Steń. Sandecki ^{akordeon}
^{sax alt} Jan Bartkiewicz, Zbyszek Czajka ^{perkusja}
 Ryszard Stęczkiewicz, ^{trąba} Roman Czajka.
^{Saxof. Tenor}

Kryśka Papis
 z Karambów →
 z małym Krzysiem.
 ← Marek Bartkiewicz
 podczas spotkania
 z miłośnikami
 w przedszkolu w Preszowie,

Na poligonie K/Mielca

Przebieg ork. dystygu
 w Jarosławiu ork. PKP Rzeszów

Barłkiewiczowie i młoda para Łarembów
Jan i Marysia.

Weronika B. z sasiadką
w Jarosławiu nad Senem.
z panie Batycką i z miśm poruc, z 26 pp.
w Jarosławiu.

Przedstawiciele nauki w poczeku szfendorowym
Andrzej Barłkiewicz wraz z uczniami
Technikum Geodezyjnego w Jarosławiu.

Jan i Weronika
na rynku w Krolewie
obok Kościoła Mariackiego

ZESPÓŁ MŁODZIEŻOWY

... BIAŁE ORŁY "

w Rzeszowie

Musie Art s.
Handermander & Szerepa

podczas Koncertu w Domu Kombatanta " w Słocinie k/ Rz

ZESPÓŁ - MŁODZIEŻOWY BIAŁE ORŁY
w RZESZOWIE.

Akordeonisci Grzegorz Kotodziej, Paweł Ruta, gitara Doruszek Missik

organy

Paweł Baran

Zbyszek Hajduk

perkusja Mariusz Przepióra

Jan z Weronią
w zimie w Jarosławiu.

→
Kapela ludowa
Zakładów Przetwórstwa
Zbożowego w Jarosławiu
pod kierownictwem
Kapelm. Jana
Bartkiewicza

Orkiestra Dęta Szkoły Budowlanej
w Jarosławiu . Od lewej str.
prof.matem. Lityński, Kapelm.
orkiestry Jan Bartkiewicz,
Dyr.Szkoły mgr Jan Gierczak
Z-ca dyr.mgr Helowiec, Opiekun
Ork. inż. architekt Józef
Szołomiek .

st. asystent
stacji w Jarosławiu
Jan Bartkiewicz
rok 1957
jako kursant
Ośrodka Szkol
Kolejowy
w Markach
k/ Sosnowca

ORKIESTRA DĘTA
Szkoły Budowlanej
w Jarosławiu w roku 1960 - 1962

Od lewej: prof. matematyki, dyrygent ork.
Lityński. opiekun ork. Jan Bertkiewicz.

Dyrektor szkoły
mgr Gierczak.
Jan.

Z-ca dyrektora
Helowicz mgr.

inż. architekt.
opiekun orkiestry
Józef Szolomiak.

Jwona
Barthiewicz

Orkiestra Kolejowa PKP w Rzeszowie podczas defilady
1-szo Majowej.
r. 1934

Ostatnia próba przed Paradą
Rok 1978.

Mama Basi
 Lucja
 Barthienowa
 w Gliwicach

Koncert zespołu młodych
"Białe Orły" w Szkole Podst.
Nr. 23 Osiedle Nowe Miasto
z okolicy Dnia Nauzycielskiego
w m. p. par. 1984 r.
Wystąpili, nauczyciel kapelmistrz
Jan Barthiewicz sax alt klar B
uczniowie jego:
Ruta Paweł akordeon
Grzegorz Kołodziej - akordeon
Zbyszek Hajduk - organy
Paweł Baran - organy
Mariusz Porębski - perkusja
Dariusz Miński - gitara rytmiczna

Bas Twardk staj.
11 - Siewierski

Karim, Telichowski - tenor
Jan Barthiewicz Kapelm. Ork.
Tadeusz Włódkowski d. basen Miecz. Robak tenor

Występ orkiestry PKP w dniu 1 Maja 1977 r.
obok Budynku K. W. w Rzeszowie.

Siostra Basia
Barthkiewicz
po mszy Markiewicz
zam. w Gliwicach
ul. Dekabrystów 26

Tradycyjne spotkanie z okazji Święta Pułkowego 17 p p Rzeszów
w Kościele Garnizonowym w dniu 6 czerwca 1993 roku

Po nabożeństwie koleżeńskie spotkanie przed kościołem
i następnie w sali konferencyjnej w plebani kościoła „Reformatów”
Wykonano zbiorowe pamiątkowe zdjęcie weteranów 17 p p
z kolegami przybyłymi na w/w uroczystość z zagranicy
przed budynkiem kościoła. przybyły z Londynu pułk. Wajsa z żoną.

rok 1994.

r. 1952
ork. 28 pp w Przemyślu
Zasanie.

Barthiesier Jan nazywany "Kolberg Rzeszowski"
nagrywany przez redakcję Kuriera Polskiego dla Polonii
zagranicznych zespołów w KAW w Rzeszowie pod Aleją Kasztanową

Pisać czytelnie
atramentem, długopisem
lub chemicznym
ołówkiem.

Adresować dokładnie.

Nieczytelne pismo lub
niedokładny adres są
często powodem znie-
kształcenia lub opóźnie-
nia telegramu.

Płatne wskazówki
w skrótach

Używane najczęściej

- =Pilny= (zagan. =Urgent=)
- = Rpx = (odpowiedź opłacona)
- = TDx = (doręcza się w
określonym dniu)
- = XP = (doręcza się przez
umyślnego posłańca
na koszt nadawcy)
- = LX = (blankiet ozdobny)
- = LT = (telegram listowy)
- = GP = (poste restante)
- = Tfx = (przekazuje się
adresatowi telefonem)
- = TLX = (przekazuje się
adresatowi dalekopisem)

Nie podlega odtelegrafowaniu
Nadawca

(nazwisko wzgl. instytucja, adres,
nr telefonu)

Bartkiewicz Jan
ul. Władysława
3 F/4 Rzeszów

TP S.A. nr 1011

Opłata
Za telegram bez
podatku VAT w zł gr
Kwota podatku VAT
w zł gr
Świadczenie dodat.
bez podatku VAT
w zł gr
Kwota podatku VAT
w zł gr
Opłata końcowa
w zł gr
Podpis gr

Uwagi
służbowe

TELEGRAM

Odtelegrafowano

dn. g.m.

do

Podpis

nr sl. dn. g. m.

= Genowefa = Wilkosz

(wskazówki służbowe)

adresat (imię i nazwisko albo nazwa instytucji)

~~3532~~ Gągawina 3/2

Kuolowa Zdrój

(wieś i nr domu, albo ulicę, nr domu i mieszkania, nr telefonu)

(poczta)

Wyrazy żalu i współczucia

dla całej Rodziny z powodu Zgonu Stare

sióstr Stefani
przebiegi siostry Krysta i Stefani

Przesyła Jenci z synami

nie przypadk z powodu wysokiej cukrzycy
bez opiekuńki.

ODWRÓCIĆ

Weronika Bartkiewicz

żona byłego Kapelmistrza Orkiestry P.K.P.

w Rzeszowie.

Zasnął (ęła) w Panu

dnia **21.12** 1996 r. przeżywszy lat **76**

Wyprowadzenie zwłok na miejsce wiecznego spoczynku
nastąpi

z **kaplicy cmentarza Wilkowyja**

dnia **24** o godz. **11** na cmentarz **Wilkowyja**

Nabożeństwo żałobne

odprawione zostanie w kościele parafialnym **kaplicy cment.**

w dniu **24.12** 1996 r. o godz. **10³⁰**

z czym zawiadamiają pogrążeni w smutku

Rodzina

Zeznanie pani Broni Zuczek zam: w Rzeszowie ul. Popiełuszki nr. 14/15 dot: wyłączenia zgonu mojej żony i mamy Weroniki Bartkiewicz w dniu 21 grudnia 1996 r. w kuchni naszego mieszkania. O koło godz.

11.20 wybrałam się na odwiedzenie Panią Weronikę przed świętami całym życzeń świątecznych. Pani Weronika widząc mnie

przed wejściem, rzuciła mi klucze do drzwi wejściowych klatki bo domofon niedziałał, prosząc mnie z okna abym szybko przyszedła do niej na górę bo bardzo źle się czuje. Kiedy wszedłem do mieszkania zastałem ją jak zamiatała szczerotką kuchnię i widząc mnie powiedziała że jest mi słabo/ słabo mi się robi / sięgła jeszcze wtedy przy mnie po tabletkę z mikrogliceryną pod język, jednak z późno ją zerzyła i zareszpowiedziała pani Broniu trzymaj mnie pani bo umieram- strasznie mi słabo.

Ja wtedy ją złapałem w pól i posadziłem na taborecie w kącie przy zlewozmywaku i natychmiast pobiegłem do sąsiadki naprzeciwnie pani Deręgowskiej i tam zastałem tylko jej starszą córkę Asię/gimnazjalistkę/ na moje słowa pobiegła ratować panią Weronikę bo umiera. Asia wybiegła z mieszkania swego i zobaczyła panią Weronikę nieprzytomną na stołku /taborecie / nieprzytomną-mając przeszkolenie sanitarne, sprawdziłem puls przy dłoni który zanikł, minimalny tylko wyczuwałem na tętnicy szyjnej.

Widząc to posprawdzeniu zadzwoniła po pogotowie, zaś między czasie sprawdziła czy nieme w ustach krwioży wymiotu i wtedy zauważyła że miała pod językiem mikroglicerynę /którą przepuszczała późno zerzyła /

Następnie mówiła Asia przeszłem do maserzu serca, podczas którego pani Weronika westchnęła najpierw raz, potem drugi a ze trzecim razem wyzionęła ducha, Następnie przywołałem pielęgniarkę panią Elę z góry aby coś zarażdziła a w tym czasie już przyjechało pogotowie z lekarzem który stwierdził zgon wypisując czas zgonu godz. 11,45. W dalszym ciągu ja zadzwoniłem do Andrzeja Bartkiewicza gdzie teść jego Józef odebrał telefon o tym co zaszło. Tak że po malej chwili przyjechał Andrzej ze swoją teściową i Witek się zjawił i zarażdził- zostali martwą mamę już wtedy przeniesioną na dywan na podłozę w dużym pokoju.

Ja w tym czasie nie byłem w domu byłem na lekcji muzyki u ucznia w Słocinie i wróciłem około godz. 12,15 zastałem Weronię martwą leżącą na dywanie, zrozpaczony tym widokiem jeszcze ucałowałem ją martwą i tak pożegnałem się. Zaczęli wszyscy ją ubierać a Andrzej pojechał załatać w Zakładzie Pogrzebowym i przyjechał z dembową trumną ułożyli w trumnie i zwieźli do kostnicy przy Kaplicy cementarnej na Wilkowyj. Potem Andrzej załatwił Księdza i ustalili pogrzeb.

Następnie wypisał klepsydry które ja i Andrzej porozklejali a Witek pojechał samochodem do Połomi tam ich powiadomił i porozklejał klepsydry. Tak opisuję Wam co mi opowiedzieli pani Zuczek Bronisława i panienka gimnazjalistka córka sąsiadki Asia Deręgowska resztę opiszę co dot: pogrzebu w liście.

w/g zeznań opisał w/w wyłączenie:

Rzeszów dnia 20.04.97. *Popiełuszki*

Szanowni Państwo i pracownicy P K P i koledzy Orkiestry Kolejowej w Rzeszowie. Zgromadzeni na tym cmentarzu przy grobie naszego kolegi Sw. Pamięci Michała Malika przypadł nam i mnie jako byłemu Kapelmistrzowi w/w Orkiestry dętej- zaszczyt udziału towarzyszenia w ostatniej drodze odchodzącemu na wieczną służbę, zasłużonemu pracownikowi biura Oddziału Trakcji P K P oraz soliście Orkiestry , wiernie z zamilowaniem oddanego, troszczącego się w utrzymaniu dobrej tradycji Orkiestry Kolejowej , ponadto Jego aktywność społeczna była w upowszechnieniu Kultury muzycznej w naszym mieście branie również udziału w zorganizowaniu Zespołu Kapeli Ludowejw Domu Kolejarza w Rzeszowiei, jako instruktora nauczyciela muzyki nauczaniu gry na instrumentach niewidomych w Oddziale Wojewódzkim Niewidomych w Rzeszowie gdzie udzielał z wielkim poświęceniem swoją pracę a wyniki osiągnęli ludzie niepełnosprawni niewidomi , grając obecnie na różnych instrumentach muzycznych co zostało utrwalone w wielkiej pamięci o św. pamięci Michale.

Drogi Kolego Michale, żegnamy Ciebie jako prawego Poleka Patryjotę i zasłużonego miasta Rzeszowa do doskonałego muzyka wzorowego instruktora i nauczyciela muzyki. Dobrego przykładnego Ojca rodziny. Tyś nie zgasił światła Chrystusowego do końca swego życia pozostałeś wierny wiary chrześcijańskiej bo misieś w sercu miłość Boga , uczciwość w postępowaniu, kochający rodzinę i ludzi z którymi pracowałeś.

Żegnamy Ciebie z wielkim bólem w sercu i koleżeńskim kolegialskim pozdrowieniem . Niech pociąg duszę Twoją zawiezie do Wiecznej Chwały w niebie, a ziemia niech lekką Ci będzie.

Cześć Twojej Pamięci.

Mowę pożegnalną opracował i odczytał

Jan Bartkiewicz

IAN BARTKIEWICZ
KAPELMISTRZ

Rzeszów, ul. Paderewskiego 38A

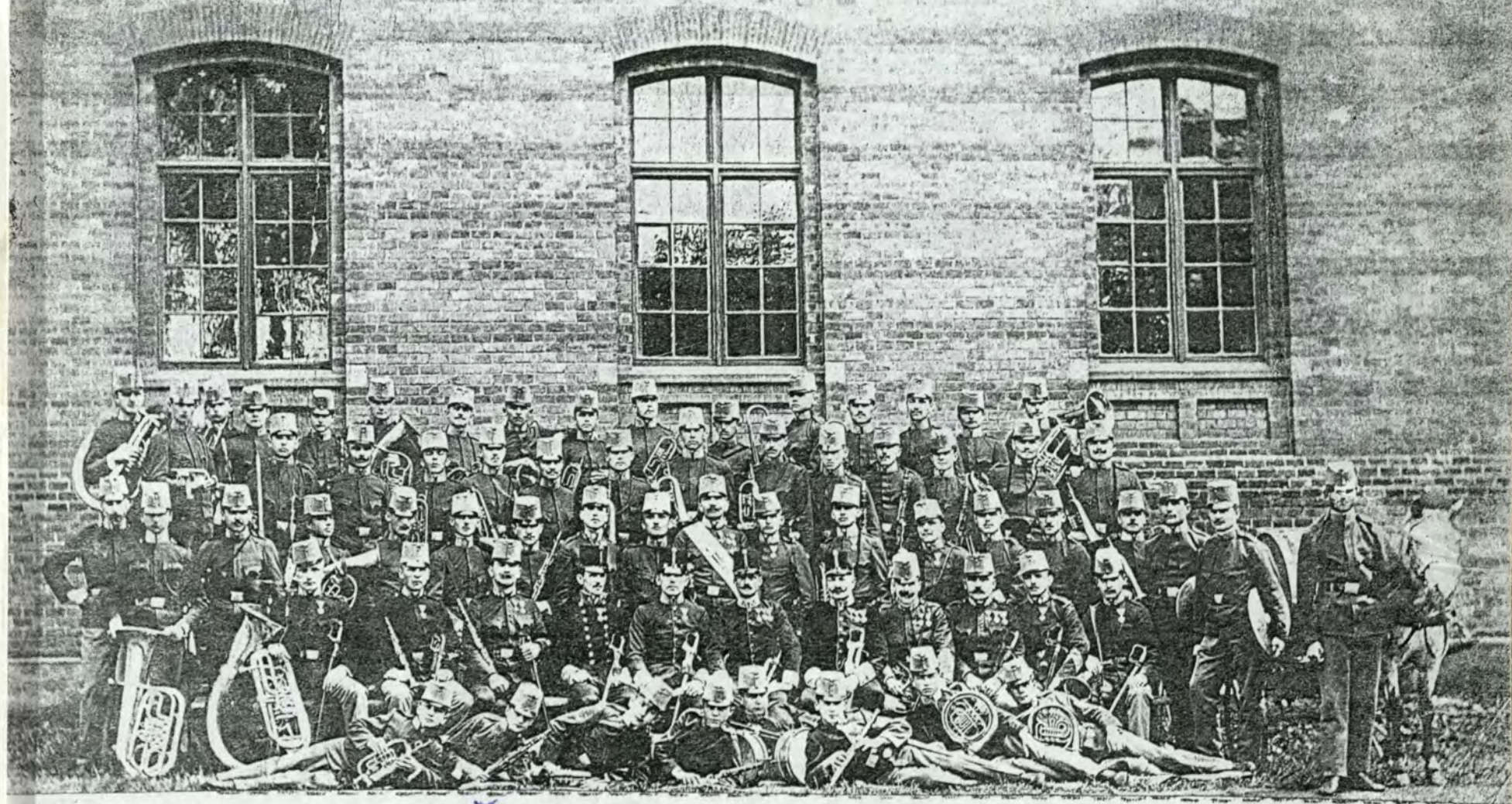
Rzeszów dnia 23 kwietnia 1997 r.

Cwoyzavski Jan
prev. CHORU

Winnipeg at 10:00 AM on 11/11/1919

WILKIE
NATIONAL

W4 BYBLKEMICS

x
Orchester
40 Regiment Infanteryi
W R Z E S Z O W I E rok 1912.

